NIHÂVEND ŞARKI

Bu çamların koynunda rüzgārlar bûseni aldı Okşayıp bir gül gibi renkli âlemlere saldı Sen bu yerden giderken emeller kırıldı kaldı Bir füsûn oldu yine gönlünü çevirdi çaldı

B.T.: 3.9. 1952